

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1152

гр. София, 16.02.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в закрито заседание на 16.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

като разгледа дело номер **11709** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

С оглед задължителните указания на ВАС дадени с определение № 1680 от 10.02.2021г по адм. д. № 283/ 2021г :

Производството е по реда на чл.166 ал.4 връзка с ал.2 АПК.

Образувано е по искане на [фирма] за спиране на предварителното изпълнение на Заповед № РД-08-201/06.11.2020 г., издадена от директора на РИСОВ-С. 3. за налагане на ПАМ – спиране на дейностите по събиране и съхраняване на отпадъци на площадката на дружеството, находяща се в [населено място], ПИ с идентификатор 35167.504.7025 с площ от 9 031 кв. м. и Решение за допълване № РД-08-201-ДП/12.11.2020 г. на издадената заповед за налагане на ПАМ.

Искането за спиране е обосновано с доводи, че с издадената Заповед за налагане на ПАМ, както и с решението за нейното допълване изцяло се спира дейността на дружеството, което би довело до фалит и вероятна задължнялост в особено големи размери поради начисляване на сериозни обезщетения от клиенти и партньори на дружеството, с които то е сключило и/или изпълнява текущи договори за доставка на бетонови изделия.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като се запозна и прецени писмените доказателства по делото, приема от фактическа и правна страна следното:

Съгласно чл. 129, ал. 5, изр. 2 от ЗУО, обжалването на заповедта за прилагане на ПАМ не спира изпълнението ѝ. Допуснатото в тази хипотеза предварително изпълнение е обусловено от законовата презумпция за подлежащ на приоритетна защита значим обществен интерес съобразно преследваната от закона цел – да се предотврати или намали вредното въздействие на отпадъците върху човешкото здраве и околната среда (чл. 1, ал. 3 от ЗУО). За да бъде преодоляна тази законово регламентирана защита, оспорващият трябва да докаже (и то въз основа на нови обстоятелства), че предварителното изпълнение би могло да му причини значителна или трудно поправима вреда – чл. 166, ал. 2, във връзка с ал. 4 от АПК.

Изискването на чл. 166, ал. 2 от АПК за наличие на нови обстоятелства е относимо и в случаите, когато предварителното изпълнение на административния акт е допуснато по силата на закона, както е в настоящия случай, с оглед препращането, направено в ал. 4 на чл. 166. Това означава, че законодателят е презюмирал наличие на особено важни държавни и обществени интереси, като е постановил предварително изпълнение на актовете, издавани от органите по чл. 127 и чл. 128 от ЗУО. В хипотезата на чл. 166, ал. 2 от АПК преценката на съда е върху променените последици от законосъобразното предварително изпълнение, тъй като е по силата на закона или на влязъл в сила акт на органа. В искането за спиране на предварителното изпълнение е релевирано твърдение за понасяне на значителни финансови загуби.

Както се посочи, законовото правило на чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 АПК изрично определя, че съдът извърша преценка на искането за спиране на допуснатото по силата на закон предварително изпълнение само на базата на нови обстоятелства - такива, които са възникнали след издаване на оспорения акт. Доказателствената тежест за тази нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е на жалбоподателя. Следва изрично да се посочи, че законодателят изисква вредите да са резултат от предварителното изпълнение, не от акта. / О № 6931 ОТ 28.05.2018 Г. ПО АДМ. Д. № 4847/2018 Г., V ОТД. НА ВАС/ В случая, представените договори с [фирма] и с „X. D. G.“ са съответно сключени на 1.09.2020г и на 16.12.2019г., тоест преди издаването на процесната заповед от 6.11.2020г и решението за допълване от 12.11.2020г, поради което и не могат да се приемат за новонастъпили факти. Не са налице обстоятелства, които да са възникнали след издаването на оспорения акт и които да са в състояние да породят значителни или трудно поправими вреди от предварителното изпълнение. В хипотезата на чл. 166, ал. 4 вр. ал. 2 АПК, законодателят не изисква съдът да прави преценка за значимостта на обществения интерес и надделява ли частният интерес, засегнат от допуснатото предварително изпълнение, както в хипотезата на чл. 60, ал. 1 АПК, а се очаква и изисква жалбоподателят да докаже, че предварителното изпълнение ще му причини значителни или трудно поправими вреди, които не са последица от самия акт. / О № 6931 ОТ 28.05.2018 Г. ПО АДМ. Д. № 4847/2018 Г., V ОТД. НА ВАС/ Претендираните в случая вреди от жалбоподателя са породени именно от изпълнението на акта /спиране дейностите по събиране и съхраняване на отпадъци /, т.е. настъпването им не е резултат от нови обстоятелства, настъпили след издаването му.

Настоящият съдебен състав намира, че на важния обществен интерес-живота и здравето на гражданите, който наложената ПАМ охранява, жалбоподателят не е противопоставил свой особено важен личен интерес, който да налага спиране на предварителното изпълнение. Изложените аргументи, обосноваващи искането за спиране биха били относими ако се касаеше за допуснатото предварително изпълнение в хипотезата на чл.60 от АПК, какъвто не е настоящия случай, тъй като предварителното изпълнение е осъществено по силата на закона. С разпоредбата на чл.129, ал.2, изр.2 от ЗУО законодателят е допуснал активно въздействие чрез актовете на органите по чл. 127 и чл. 128 от ЗУО в защитата на екологията, както е в конкретния казус. За разлика от предварителното изпълнение, допуснато с разпореждане по чл. 60, ал. 1 АПК, тук самият законодател въвежда презумпция, че общественият и държавният интерес надделяват над личния (в случая интересът на юридическото лице). Преценката не е на органа, а на законодателя. Съобразно

константната съдебна практика, засягането на търговски интереси, вкл. и преустановяване на търговска дейност и финансови загуби, не са от категорията на тези, които могат да бъдат противопоставени на значимите обществените и индивидуални интереси, предвидени в чл. 60, ал. 1 от АПК. В допълнение, за търговеца са налице различни възможности, с които би могъл да предотврати или да минимализира загубите.

Още един аргумент за неоснователност на така мотивираното искане е и факта, че твърдените от дружеството вреди подлежат на възмездяване при евентуална последваща отмяна на оспорената заповед като незаконосъобразна в отделно исково производство по реда на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ вр. чл. 203 и сл. от АПК, поради това същите не могат да бъдат третирани като основание за спиране предварителното изпълнение на оспорвания административен акт. Твърдените вреди са обичайна последица от прилагане на мярката, а не вреди, които се характеризират с изключителност или значителност по смисъла на закона, като вероятността от настъпването на такива вреди не е доказана. Твърдените финансови загуби и затруднения не представляват вреди с характера, описан по-горе, тъй могат да бъде репарирани чрез съответно обезщетение.

С оглед изложеното, съдът намира, че наведените в молбата доводи и представените доказателства към нея, не обосновават извод за оборване на законовата презумпция, респективно за наличие на предвидените от закона обстоятелства, даващи основание за спиране изпълнението на административния акт.

Мотивиран от гореизложените съображения и на основание чл. 166, ал. 4 вр. с ал. 2 от АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искане на [фирма] за спиране на предварителното изпълнение на Заповед № РД-08-201/06.11.2020 г., издадена от директора на РИСОВ-С. З. за налагане на ПАМ – спиране на дейностите по събиране и съхраняване на отпадъци на площадката на дружеството, находяща се в [населено място], ПИ с идентификатор 35167.504.7025 с площ от 9 031 кв. м. и Решение за допълване № РД-08-201-ДП/12.11.2020 г. на издадената заповед за налагане на ПАМ.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВАС в 7-дн. срок от съобщението му.

Съдия: